

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ПЕРЕРОБКИ ПАПЕРУ В УКРАЇНІ

У зв'язку з погіршенням екологічних умов звідусіль лунають заклики до дбайливого використання ресурсів та вторинного використання пластику та паперу.

Папір має один з найвищих ступенів переробки. З усіх типів муніципальних твердих відходів папір має один з найбільш високих ступенів переробки. За статистикою понад 60% паперу в США було повернуто до життя за допомогою переробки. Це особливо справляє враження завдяки тому що, середньостатистичний американець використовує близько 272 кг паперових продуктів щорічно. Перероблений папір – є важливим світовим товаром сьогодення [1].

Вартість переробки макулатури залежить від багатьох факторів. Для отримання високоякісного продукту переробки необхідно організувати безперервний процес. Чим вище якість кінцевого продукту, тим дорожче процес переробки. Важливу роль грає вартість використовуваного для переробки обладнання.

Важливим аспектом є те, що повторне використання матеріалів потребує менше енергії, ніж первинне. Для прикладу переробка паперу з відходів потребує менше енергії, ніж при виробництві паперу з нового лісового масиву, адже для цього вже не потрібно буде вирубувати ліс, виготовляти з них лісоматеріал і перетворювати його на папір. Таким чином економія енергії складає 65%. До того ж, виготовлення переробленого паперу використовує на 35% менше води, а забруднення повітря викидами буде менше на 74%, ніж при виробництві первинного паперу [2].

Вторинна переробка паперу знижує потребу в первинній целюлозі, що в свою чергу зменшує забруднення повітря та води, пов'язане з виробництвом паперу. Близько 35% твердих побутових відходів (до переробки) в Сполучених Штатах за масою – це папір і паперові вироби, 42,4% з них переробляються [3].

Виробництво термомеханічної маси в Україні відсутнє. Єдиним виробником білої (дефіброваної) деревної маси є Жидачівський целюлозно-паперовий комбінат.

В Україні також відсутні потужності з переробки у целюлозу чи механічну масу недеревних видів волокнистої сировини (соломи, коноплі або інших однорічних рослин).

Слабкий розвиток виробництва первинних напівфабрикатів (целюлози і деревної маси) поставив галузь у повну залежність від імпорту цієї сировини і змушує її орієнтуватись на виготовлення таких видів паперу і картону, які виробляються з вторинної сировини -макулатури.

У 2021 виросли ціни на втор сировину в цілому, але навіть за умови зростання переробка залишається більш вигідною, ніж виготовлення продукції з первинних матеріалів. На даний момент целюлоза коштує в два рази дорожче, ніж макулатура.

Тому підприємства, що використовують вторинну сировину, зараз мають конкурентну перевагу. Для прикладу в Україні функціонує лише одна фабрика з виробництва офсетного (книжково-журнального) паперу, для якого потрібна первинна целюлоза [4].

Інші підприємства можуть виготовляти свою продукцію з вторинного відсортованого паперу.

Хотілося б підсумувати, що до України цей тренд прийшов відносно недавно, але активно набирає оборотів. Люди зацікавлені в еко-упаковці. Також дуже важливу роль в цьому зіграло введення закону про заборону пластикових пакетів. На фоні цього значно зростає потреба в заміні забороненої упаковки. Теперішні потужностей виробництві не вистачає, тому провівши грамотний маркетинг підприємствам буде легко про двинути в маси упаковку з переробленої сировини. Також не слід списувати з рахунків бажання українців слідувати світовим трендам. Зайняти цю нішу наразі буде дуже вигідно.

Список використаної літератури:

1. Смоляницький Б.З. Переработка макулатуры / Б.З. Смоляницький. – М.: Лесн. промсть, 1980. – 176 с.
2. Использование вторичного сырья в целлюлозно-бумажной промышленности // Сборник научных трудов УкрНПОБумпром. – К.: Научная книга, 1984. – 150 с.
3. Ванчаков М.В. Технология и оборудование для переработки макулатуры: Учебное пособие / М.В. Ванчаков, А.В. Кулешов, Г.Н. Коновалова // СПб.: СПбГТУРП, 2010. – Ч. 1. – 98 с.
4. Создание конкурентоспособного оборудования и технологий для изготовления бумажно-картонной продукции из вторичного волокнистого сырья // Научные труды 3-ей международной научно-технической конференции. – КараваевоПравдинский, 2002. – 117 с.